

Piše: Marko Šuljagić

EMAJL, I ZAŠTO GA VOLIM

Zidovi su se sušili posle drugog premaza bojom, i već tada mi je bilo jasno da ću morati da ih prelazim po treći put. Gledati kako se farba suši otprilike je zanimljivo isto koliko i gledati kako raste kosa ili trava, a ja sam bio čovek sa misijom. Majka mi je sledećeg dana stizala u posetu posle nekoliko godina, a sticajem okolnosti, M. se iz Srbije vraćala istog dana, samo drugim letom. Valjalo ih je obe dočekati "kako dolikuje", ponoć već beše prošla, a mamina soba još uvek nije bila gotova.

Moj originalni plan je bio da sa molerisanjem tada budem već gotov i da onda stavim jednu lepu plečku u rernu da se peče, dok ja stanu udaram poslednji glanc. Ali, hoćeš bato! Plan ti i nije loš, samo ti je egzekucija malo zahtevna. Dobro, mislim se, mogu ja da sve tako i uradim, s' tim da kad budem gotov, izrolam zidove još jedanput pre nego što legnem.

Uključim ja lepo rernu, (meso je, posoljeno, već ceo sat čekalo), i nastavim da se bavim oko kuće. Kad sam prvi put u dnevnoj sobi osetio miris, mislio sam da je to onaj uobičajeni, kada ti rerna javlja da je spremna, ali sam se malo prevario. Dok sam stigao u kujnu, dim koji je istu već ispunio, počeo je da osvaja trpezariju. Proživši se kroz gusti, nosoparajući oblak, shvatio sam šta sam uradio: pametni Marko, nenaviknut na novi šporet, okrenuo je pogrešno dugme.

Moj novi šporet bio je samo meni nov, jer je došao sa stanom, ali je inače to jedan od onih starijih "Kenmore" štednjaka na gas, od belog emajla, sa svetlom i pro-

zorom za rernu koja pece sa obe strane istovremeno, nesto sto oni ovde zovu "convection oven". Ono, sto mi se najviše sviđa je da moj komad "bele tehnike", u sredini ima veliku plotnu od tuča, dušu dala za pljeske, čevape i pileću dzigu. E, to je bilo ono što sam ja uključio (zapamti, rerna je sa desne strane, prvo dugme!) i preko pola sata ostavio na najjačoj vatri, a sve prekriveno emajliranim poklopcem plotne. Gareži, dima i masnih fleka ne bi bilo ni približno toliko, da ja nekoliko dana ranije nisam isprobavao tu plotnu na već pomenu-tim čevapima. (I dalje tvrdim da je za njih dušu dala.) Znao, čim završim sa kuvanjem, pečenjem, prženjem, ja odmah sve upotrebjeno dobro operem i izribam, inače će da smrdi i da navlači bube. Jes', malo sutra! Ili malo prekosutra! Ili, kad za malo ne dignem kuću u vazduh!

Posle jedno tri sata neprekidnog pranja i struganja, i posle utrošenog deterdženta, čelične vune, sundjera i tople vode, otprilike u visini godišnjeg budžeta neke manje razvijene srednjaafričke države, ponosno sam mogao da konstatujem da mi šporet nikad nije bio čistiji.

Pa, kakve sve to veze ima sa emajlom? E, pa ima, itekako!

Prvo, da sam na velike emajlirane površine, čak i one dobro zapečene, možda potrošio sve zajedno pola sata, a na ono malo gvozdja, čelika, stakla i plastike, sve ostalo vreme.

Drugo, da kad čovek opere emajl, to se tako lepo i odmah vidi, dok sa svim ovim ostalim, čovek nikad nije siguran da li je posao sasvim završen.

Treće, što sam, dok sam tim dosad-

nim i posve odvratnim poslom bio zauzet, imao puno vremena da se setim svih lepih i manje lepih emajliranih stvari na koje sam u životu nailazio, njima se služio ili ih tek zapažao.

Setio sam se tamno-plavih, širokih šerpi na bele tufne i veselih, jarko-crvenih lonaca, na iste te bele tufne. Setio sam se velikih belih ljavica sa cvetnim crtežima iz kuće moga teče u Šidu, zaobljenih lončića iz kojih smo probali širu iz njegovog vinograda i one kofe sa djerma na njegovom salašu kraj Bosuta. U dečjim odmaralištima u Bogovadji, u Pionirskom gradu ili na moru, užina (parče hleba sa medom bez butera, sa donje strane uleppljeno medom parčeta na kojem je stajalo) je bila služena iz plastičnih šolja sa "belom kafom", koja mi je stomak okretala. Ako sam hteo vode, mogao sam da je popijem iz komunalnog emajliranog belog lončeta sa teget obodom i drškom, prljavim kanapom zavezanog za ogromni poklopljeni crni bokal na belkasto-sivkaste tačkice.

Setio sam se jednog mnogo lepšeg bokala, onako sa stomačićem, dugog vrata, visoke drške i širokog izlivka, čijim slatkim sadržajem me je, poplavelog i smrznutog od celog bogovetnog dana provedenog u moru, moja majka polivala i ispirala mi so iz kose, očiju i ušiju, negde u "ROOMS,ZIMMER,CAMERRE", na Jadranu ispod Splita, dok sam još bio jednocifren.

Kad sam ovde došao, jedino što sam od emajla nalazio, bili su veliki crni lonac "za pasulj" i iste boje ovalni sud "za podvarak i prebranac". Onda, kada sam se

preselio u bivši jevrejski, a sada "indopakistansko-hrvatsko-gruzijsko-rusko-srpsko-bosanski" kraj grada, bio sam presrećan da pronadjem, i da za petnaestak dolara kupim, kompoziciju od tri tanko, tanko, tanko emajlirane šerpe sa providnim staklenim poklopcima, koje bi se krnjile čim im udarite prvu čvrgu, a poklopci im pucali čim samo i pretpostave da ću da ih stavim u frižider. Nije važno, bile su ukrašene "seoskom scenom sa pevcem i kokoškama".

Ima sada, moš'se nadje, ne mogu da kažem. M. nam je baš skoro, za useljenje, uzela divan, preteški, tamno-crveni tučani djuveč sa većim trajanjem i garancijom od 1300 godina pošto mu rok trajanja istekne. I ovi naši tamo su se izgleda opametili, pa ima neka firma u Milanovcu što pravi 'mlogo' lepe komade, kao što je jedno novopristiglo zeleno ćupče, a koje se još ne usudjujem da iskoristim. Još kad bi se setili da proizvode one sa tufnama, "seljačke", nemaju pojma koliko ih bih kupio, samo da ih imam!

Pre neki dan sam u antikvarnici spazio jednu staru, izubijanu, emajliranu kofu. Nisam poželeo da je imam, nisam mogao ni da je kupim, ali nisam mogao da odolim da se za njom bar jedanput ne okrenem. I jesam.

P.S. Ja nisam tgovac predmetima od emajla, niti imam bilo kakve veze sa tom industrijom. Ja sam samo uz protok vremena shvatio da emajl obožavam i da ne mogu da se kontrolišem kada vidim emajliranu kofu ili lavorče sa anđeljčićima, a neokrnjene.

P.P.S. Mogao sam, ali stvarno nisam hteo, da u ovom tekstu pominjem posude, koje za dan nisu bile namenjene.

Psychic Reading

by

Chanel

Tarot Cards & Palm Reading

Fun & Enlighten For Parties and Group

Call 312-315-0805

Pravoslavne sam vere

Takođe radim i spiritualne seanse

Časove klavira i kiborda sa velikim iskustvom, uspešno daje

profesorka
Jelena

773.416.1784

Ljubitelji fine muzike za vaše proslave (galerije, privatne familijarne proslave...) pozovite Jelenu.

ОГЛЕДАЛО 773.935.7157

PRETPLATITE SE NA OGLEDALO

OGLEDALO JE LIST

KOJI NAS POVEZUJE

PREVODI DOKUMENATA

SRPSKI - ENGLESKI

NEMAČKI

847-809-0579